

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.625/2013/6.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. november 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2013. évi június hó 3. napján kihirdetett 6.B.2529/2012/19. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott börtönbüntetését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás tartamát is 5 (öt) évre súlyosítja.

A vádlott 2013. január 31. napjától volt előzetes letartóztatásban, amelynek időtartamát e naptól kell a szabadságvesztésbe beszámítani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 6000 (hatezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s:

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a fő- és mellékbüntetés súlyosítása végett, míg a vádlott és a védő a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi perorvoslatokat alaptalannak tartva, az ügyészi fellebbezést fenntartva, a kiszabott szabadságvesztés és a mellékbüntetés mértékének felemelését indítványozta, rámutatva arra, hogy álláspontja szerint az új anyagi jogi büntető törvény nem enyhébb a vádlott esetében, ezért az 1978. évi IV. törvény alapján kérte felülbírálni a bűncselekményt.

Az ítéltábla a kétirányú jogorvoslatokkal megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján - alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakat - az azt

megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta a bizonyítási eljárása során. Beszerezte a büntető ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat, amelyeket külön-külön és egymással is összevetve értékelt. Ezen értékelő tevékenységéről részletesen számot adott, teljesítve ezzel indokolási kötelezettségét.

A Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján, figyelemmel az iratok tartalmára, a tényállás kismértékű kiegészítése szükséges a következők szerint:

Az előéleti adatok 2./ pontjában feltüntetett ...-i Városi Bíróság a vádlottat kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, míg az 1./ pontban rögzített ítéletet másodfokon a ...-i Ítéltábla bírálta felül.

vádott jobb kezének 3 cm hosszú sérülése 1-2 mm mélységű volt.

Ezzel - a Be. 351. §-ának (1) bekezdése értelmében - a törvényszék által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban irányadó.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is.

Az ítéltáblának először abban kellett állást foglalnia, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekményeket az 1978. évi IV. törvény - ahogy azt a fellebbviteli főügyészség indítványozta - avagy a 2013. július 1. napjával hatályos új büntető anyagi jogi törvény szerint kell elbírálni.

Főszabály az, hogy a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni. Kivételt az képez, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, mert ez esetben a kedvezőbb, új büntető törvénynek visszaható hatálya van.

Az nem vitás, hogy a vádlott terhére megállapított testi épség elleni bűncselekmény kísérlete mindkét büntető törvény szerint bűncselekmény és büntetendő.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének büntetési tétele mindkét törvényben 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, a különös és a többszörös visszaesőkre, illetve a halmazati büntetés kiszabásra vonatkozó szabályok mindkét törvényben megegyeznek.

A halmazati szabályok változatlansága miatt a 2 rb. cselekmény miatt a büntetési tétel megemelt kerete 2-12 év.

A vádlott különös visszaeső. A 2012. évi C. törvény (új Btk.) 89. §-a (1) bekezdésének 2. mondata szerint halmazati büntetés esetén a 81. § (3) bekezdése szerinti büntetési tételt kell a felével emelni. Kétszeres büntetési tétel emelést az 1978. évi IV. törvény nem írt elő.

Az elkövetési idő 2010. július 13-a utáni, azaz a középérték bevezetése a két törvény összevetését nem érinti.

Mindezekből az következik, hogy az elkövetéskor hatályban lévő törvényt kell alkalmazni vádlott esetében, mert az új törvény nem enyhébb.

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek azonban helyesbítendők, kiegészítendők.

Nem enyhítő körülmény a vádlott személyiségzavara és szenvedélybetegsége, hiszen a beszámítási képességét nem érinti, ahogy erre egyébként a törvényszék helyesen hivatkozott is. A kísérlet nem befejezetlen, hanem befejezett, ezért külön ennek sincs enyhítő hatása.

A kétszeres értékelés tilalma folytán nincs súlyosító hatása a különös visszaesői minőségnek, hiszen az 1978. évi IV. törvény 97. §-ának (1) bekezdése értelmében különös és többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 20 évet (az új Btk. szerint a 25 évet). Ez jelen esetben 2-től 12 évi fenyegetettséget jelent, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott (ítélet 22. oldal 4. bekezdés). Ahogy figyelmen kívül hagyta a Btk. 83. §-ának (3) bekezdését is, mely szerint ha e törvény a büntetés kiszabása esetén az e törvény különös részében meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a középérték számítását a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

További súlyosító hatása van a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságának, valamint a különös visszaesést megalapozó elítélésen túli büntetettségek.

A megemelkedett büntetési tételre, nem utolsó sorban a bűnösségi körülményekben beállt változásra figyelemmel az ítélet tábla a rendelkező részben írtak szerint súlyosította a vádlott szabadságvesztés büntetésének mértékét, és szükséges volt felemelni a mellékbüntetés tartamát is. Az így kiszabott büntetés igazodik a bűnösségi körülményekhez, elsősorban ahhoz, hogy a bűncselekmények kísérleti szakban maradtak, másrészt a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához.

A kísérletek távoli volta indokolja a középérték ki nem merítését.

A büntetés végrehajtási intézet átirata értelmében korrigálni kellett az előzetes letartóztatás tartamának kezdő időpontját, ami kihatott a szabadságvesztésbe történő beszámításra.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig eltelt időtartam beszámítása a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján történt, míg a

nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. november 7.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 6.B.2529/2012/19. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2013. november 7.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -